

Nr 122.

Av herr **Jansson** i Örebro m. fl., angående ändrad sammansättning av domstolarna vid behandling av trafikmål.

Bland motormän och yrkeschaufförer råder tvivelsmål om domstolarnas sakkunskap i behandling av ärenden rörande motortrafiken. Sådana trafikmål äro ofta av synnerligen komplicerad natur. Vissa domar ha också givit intryck av att de dömande myndigheterna icke haft möjlighet till nödig praktisk prövning och bedömning. Då lagen om domstolarnas sammansättning icke föreskriver sakkunnig medverkan vid trafikmål kan det tänkas att de sakna tillgång till sakkunskap i praktisk trafikteknik.

Detta har hos många yrkeschaufförer och motormän överhuvud taget medfört en känsla av bristande rättssäkerhet. Allt mer har därför behov gjort sig gällande av trafiksakkunnigt inslag i domstolarna vid behandling av mål rörande motortrafiken.

För trafiksäkerheten torde detta också vara av behovet påkallat. Den tilltagande motortrafiken och den därmed ökade olycksrisken ställer allt större anspråk på de dömande myndigheterna. För upprätthållandet av en sträng disciplin bland vägtrafikanterna kräves en rättsskipning, som genom sin objektivitet och kunnighet inger förtroende och som därigenom utövar en uppfostrande inverkan på sitt klientel.

För detta ändamål torde det vara lämpligt att de i trafikmål dömande myndigheterna biträdades av på detta område sakkunniga, liksom rådhusrätter i vissa städer nu ha handelskunniga ledamöter vid behandling av handelsmål. En annan framkomlig utväg borde vara att inrätta särskilda och för ändamålet kvalificerade domstolar för behandling av trafikmål.

I anslutning till vad ovan framhållits hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning av frågan om trafiksakkunnig sammansättning eller biträde i domstolarna vid behandling av trafikmål.

Stockholm i januari 1947.

Erik Jansson.

Axel Nordström.

Gösta Kempe.

K. E. Senander.

O. F. Persson.

Harald Johanson.